

[Landbrugsministeren.]

straffe ærtetyveri med døden. Det giver jeg det ærede medlem fuldkommen ret i. Men man har jo chancen for at slippe ved at lade være med at tage det, som det er forbudt at tage. Her indskræpes bare, at hvis man gør det alligevel, er der den og den risiko. Muligvis er frygten noget overdrevet, måske er risikoen ikke så stor, som det hævdes, men man kommer jo let til at begå noget, som man godt ved man ikke må; jeg indrømmer, at jeg fra min egen drengetid kan huske, at det er den slags ting, man kommer til at gøre, sådan rent ubesindigt, og derfor kan det godt være, at der skulle være en stærkere afmærkning.

Det er blevet nævnt, at man har opgivet at notere navnet på den, der køber gift. Det er en praktisk foranstaltning; en meget stærk kontrol ville være ensbetydende med, at hver eneste kunde skulle kontrolleres, men det har man af praktiske grunde altså ikke villet ind på. I den forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Mose Hansen, der kritiserede 16 års grænsen og fandt den for dårligt motiveret, at det er meget svært at motivere en grænse på dette område. Jeg kan udmærket se, at et krav om kendskab til behandlingen og brugen af disse midler ville være det mest effektive, men jeg kan ikke se, hvordan kontrollen i praksis på en bekvem måde kunne ske.

I øvrigt er der jo lejlighed til at forhandle nærmere om alle disse spørgsmål i udvalget, og jeg tilsiger min medvirken til, at der som resultat af dette udvalgsarbejde kan komme en lov, der helst, som hidtil gennem alle instanser, kan samle enighed til gavn for det formål, den er beregnet på at skulle tjene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Thomsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om gifte og sundhedsfarlige stoffer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1233, fremsættelsen i tidenden sp. 1992).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Viola Nørlov: I 1957 nedsatte indenrigsministeren et udvalg til behandling af spørgsmålet om en revision af giftloven. Den 16. september 1959 afgav udvalget betænkning, og det er denne betænkning, der ligger til grund for det lovforslag, som behandles her i dag.

Den højtærede indenrigsminister har i sin fremsættelsestale oplyst, at en oversigt, udarbejdet af sundhedsstyrelsens medicinal-statistiske kontor over en 7-årig periode, beretter, at der årlig behandles ca. 400 tekniske forgiftningsulykker på sygehusene, og af disse ulykker medfører de 10 dødsfald. Det er naturligt, at der træffes forholdsregler til at undgå den slags tragiske og meningsløse ulykker, og med det formål er det foreliggende lovforslag fremsat.

I lovforslagets § 1 nævnes, at ved gifte forstås de stoffer, der er opført på de til loven føjede lister I A og B, og ved sundhedsfarlige stoffer forstås de stoffer, der er opført på listerne II, III A og B samt IV. I stk. 3 står der, at indenrigsministeren efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og forhandling med handelsministeren kan foretage ændringer i de nævnte lister eller opstille nye lister — noget, som for mig synes ganske naturligt. Endelig er der i stk. 4 nævnt 11 forskellige områder, der ikke berøres af dette lovforslag, fordi der på anden måde er lovgivet her.

Lovforslaget giver endvidere regler for, hvordan man skal forholde sig ved giftfremstilling, ved gifmodtagning og ved giftudlevering. Jeg vil også gerne nævne, at jeg her er faldet over den ændring, at gifte må udleveres til personer over 16 år mod tidligere 18 år, og jeg har også bemærket, at det er et erhvervsønske; men jeg regner med, at vi i et kommende udvalg kan snakke lidt om den ting.

Der tales videre om giftopbevaring, her-